

Ақийда дарслари (147-дарс). Аҳли сунна мавқифи (иккинчи мақола)

18:11 / 16.08.2021 4099

حَسْبُكَ الْإِسْلَامُ وَالْإِسْلَامُ أَكْبَرُ دِينٍ وَمَا رُبُّهُ إِلَّا مَا قُتِلَ بِهِ النَّبِيُّ تَأْيِيدُهُ نِعْمَ الْغَنَى الْإِسْلَامُ الْإِسْلَامُ أَكْبَرُ دِينٍ وَمَا رُبُّهُ إِلَّا مَا قُتِلَ بِهِ النَّبِيُّ تَأْيِيدُهُ نِعْمَ الْغَنَى الْإِسْلَامُ

1. «Одамлардан йўлга қодир бўлганларига Аллоҳ учун Байтни ҳаж қилмоқ бурчдир» (Оли Имрон сураси, 97-оят).

Аллоҳ таоло ҳажни иститоъати бор кишиларга фарз қилди. Яъни соғлиги кўтарадиган, моддий имконияти бор ва ҳаж қилиш воситаларига эга бўлганларига фарз қилди.

Ана ўша нарсалардан бирортаси бўлмагани туфайли ҳаж қилмаган одамни Аллоҳ иқобга олмайди.

مَنْ كَسَفَ نَالَ أَرْيَخَ أَوْ قَفَنًا أَوْ أَوْعِي طَأْوَ أَوْ غَمَسَ أَوْ مُتَّعَ طَسَا أَمَّ لَلِ أَوْ قَاتَافَ نَوْحَ لَفْمُ لَأْمُهُ كَلَّ لَوْ أَفَ هَسَفَ نَحْشَ قَوْيَ نَمَوَ

2. «Аллоҳга қўлингиздан келганича тақво қилинг» (Тағобун сураси, 16-оят).

Аллоҳ таоло инсонга иститоъати, яъни имкони, қудрати етганича тақво қилишни вожиб қилди. Кимда иститоъат бўлмагани учун тақво қила олмаса, гуноҳкор бўлмайди.

مَنْ نَمَفَّ اسْمَتِي نَالَ بَقْ نَمَنْ يَغْبَاتُ ثَمَّ نِيْرَهْ شُمْ اِيْصَفْ دِيْجِيْ مَلْ نَمَفْ
كُلَّ تَوَلَّوْ وُسْرَوَّ لَلْ اَبْ اُوْنْ مُؤْتَلَّ لَلْ دَ اَنْ يَكُ سَمَنْ يَتَسَّ مَعْ طِ اِفْ عَطَتْ سَي
مِيْلْ اَبْ اَدَعَنْ يَرْفَا كُلَّ لَوَّ لَلْ اُدُوْحْ

3. «Ким қодир бўлмаса, олтмиш мискинни тўйдирсин» (*Мужодала сураси, 4-оят*).

4. Аллоҳ таоло мунофиқларнинг

عُقُشْ لِمُهَيْلَعٍ تَدْعَبْ نَكَلْ وَكَوْعُ بَبَّ اَلْ اِيْصَاقْ اَرْفَسَوْ اَبِيْ رَقْ اَصْرَعْ نَاكَ وَ
مُهَسُفْ نَاْ نُوْكَلْ هِيْ مُكَعَمْ اَنْجَحَّ لْ اَنْغَطَتْ سَاوَلَّ لَلْ اَبْ نُوْفَلَّ حَيَسَوْ
نَوْبِ ذَاكَ لْمُهَنَّ اِمْلَعِيْ هَلْ لَوْ

**«Агар имконимиз бўлганида, албатта сиз билан чиқар эдик»,
дерлар»** деган гапларини келтирган (*Тавба сураси, 42-оят*).

Ушбу оятлардаги иститоъат – қодир бўлишдан мурод асбобларнинг,
воситаларнинг саломат бўлиши ва инсоннинг имкони бўлишидир.

**5. Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам Имрон ибн Хусойн
розияллоҳу анҳуга: «Намозни тик туриб ўқи. Агар қодир бўлмасанг,
ўтириб, унга ҳам қодир бўлмасанг, ёнбошлаб», деганлар.**

Бухорий ривоят қилган.

Бу ҳадисдаги иститоъат – қодир бўлиш ҳам асбоб ва воситаларнинг
саломат бўлишидир.

Иккинчиси: иш билан бирга бўладиган иститоъат. Бундай иститоъат
бир ишни бажариш ила ўз вазифасини адо этиш имкониятидан
иборатдир.

(Давоми бор)

«Сунний ақийдалар» китоби асосида тайёрланди

